

munerne løser i høj grad denne opgave ved at indgå i kommunale fællesskaber, som enten formidler kontakt til – eller selv ejer og driver – de nødvendige behandlingsanlæg.

Tilladelse til kapacitetsudvidelser skal efter varmemforsyningsloven gives af den respektive kommunalbestyrelse. Kommunalbestyrelsen skal bl.a. høre Energistyrelsen og Miljøstyrelsen forinden godkendelse kan gives.

Jeg kan oplyse, at en konkret ansøgning fra et affaldsforbrændingsanlæg efter varmemforsyningsloven bl.a. skal beskrive, i hvilket omfang der vil ske CO₂-fortrængning samt belyse om en kapacitetsudvidelse er i overensstemmelse med den formulerede prioritering for affaldsområdet, hvilket i praksis vil sige, at der skal redegøres for de fremtidige affaldsmængder i oplandet.

Energistyrelsen og Miljøstyrelsen skal ved behandlingen af projektforslag for nye affaldsfyrede kraftvarmeanlæg sikre, at udbygningen sker på et miljømæssigt og samfundsøkonomisk optimalt grundlag.

Kortlægning har vist, at affaldsressourcer til forbrænding ikke altid kan nyttiggøres med optimal energiudnyttelse i de oplande, hvor de har deres oprindelse.

Energimæssigt set har affaldsfyret kraftvarme højeste prioritet i områder, hvor der sker den største CO₂-fortrængning.

Ved en udvidelse af et affaldsforbrændingsanlægs kapacitet skal der af amtet tages stilling til om udvidelsen er VVM-pligtig, og i givet fald skal der gennemføres en VVM-procedure. En udvidelse skal derudover miljøgodkendes af amtet efter kapitel 5 i miljøbeskyttelsesloven. Amtets afgørelser vil kunne påklages til henholdsvis Naturklagenævnet og Miljøstyrelsen.

Som det fremgår af min besvarelse af S 1162 verserer der en konkret sag, og der er i den sammenhæng indgivet en klage til Naturklagenævnet. Jeg kan på denne baggrund ikke udtale mig om sagen.

Spm. nr. S 1285

Til fødevarerministeren (30/1 98) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ministeren oplyse om de økonomiske konsekvenser for den enkelte svineproducent, for det offentlige og for slagterbranchen, såfremt

der udbryder svinepest i Danmark, herunder hvad det personlige økonomiske tab vil være for en typisk svineproducent, som i dag eksporterer levende smågrise, sammenlignet med tabet for en slagteriarbejder, som bliver fyret som følge af svinepestens eventuelle udbrud i Danmark?»

Svar (9/2 98)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg har forelagt spørgsmålet for Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»De økonomiske konsekvenser af et udbrud af svinepest i Danmark vil i høj grad afhænge af, om udbruddet af svinepest kommer hurtigt under kontrol, og skaden herved kan begrænses til at omfatte enkelte besætninger i kort tid, eller om svinepesten har bredt sig til flere regioner eventuelt hele landet. Varigheden af sygdomsudbruddet vil have stor betydning for omfanget af eksportrestriktionerne fra tredjelande og dermed stor betydning for udviklingen i hjemmemarkedsprisen.

Hvis der konstateres et udbrud af svinepest, bliver besætningen straks destrueret, og besætningsejeren får en kompensation efter de gældende regler. Der oprettes endvidere en beskyttelseszone med en radius på mindst 3 km samt en overvågningszone på mindst 10 km omkring den smittede ejendom. Inden for disse zoner pålægges besætningerne en række restriktioner som blandt andet omfatter forbud mod flytning af svin. Der kan dog gives dispensation til transport direkte til slagterierne, hvis kødet efterfølgende varmebehandles (i Holland blev alt kød inden for zonerne opkøbt til destruktion). Svinebesætningerne fra zonerne undersøges i første omgang for kliniske tegn på svinepest og senere foretages der serologiske undersøgelser. OIE-reglerne (Office International des Epizooties) frikender Danmark for svinepest ½ år efter det seneste udbrud, hvis svinepest udryddes.

Længerevarende forbud mod flytning af svin vil blandt andet medføre, at grise, der normalt sælges som smågrise, må destrueres på grund af manglende stalpladser hos smågriseproducenterne, mens slagtesvineproducenterne inden for relativ kort tid får tømt deres stalde. Der ligger således et driftstab for producenterne i sygdomsramte zoner.